

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 229. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370014032/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Hun lukkede det op: Invitation til et Aftenselskab. Aa, Margrete vilde triumfere over hende som Frue i Huset. Jaja, hun skulde erfare, at den Besejrede turde møde hende paa det ugunstigste Terræn, og man skulde ikke paa hendes Ansigt kunne læse Nederlaget.

Aftenen kom, og alting stod beredt til Gæsterne Modtagelse.

Margrete havde klædt sig tarveligt paa, som hun iøvrigt altid gjorde. Hun forstod godt, at til den Rolle, hun vilde spille, passede intet elegant Toilette, som hun da forresten daarligt kunde overkomme med sine Husholdningspenge. Til demokratiske Mennesker, det vil sige de endnu fattige og sletstillede, passede en demokratisk Klædedragt. Og især overfor Bønder skulde man naturligvis ikke figurere i Silkekjole: hun ejede heller ingen saadan.

Paa Aftenbordets Godhed stolede hun ubetinget; hendes Moder havde stegt Kyllingerne og lavet Salaterne. Den billige Rødvin skyldtes et praktisk Raad af Tage.

Hun ventede ikke uden Spænding sine Gæster, skønt hun siden Føreren Besøg stod mindre for-

haabningsfuld. Johan gik fornøjet omkring og glædede sig rigtigt, sagde han, til de hyggelige Timer, som de skulde tilbringe.

Gæsterne lod vente længe paa sig, saalænge, at Margrete blev temmelig nervøs.

Først kom de tre menige Rigsdagsmænd, alle tre sammen: to solide Bønder med ubevægelige og alvorlige Ansigter og en finere bygget, lidt brystsyg Skolelærer med mørke og fanatiske Træk.

De bød Godaften og satte sig stille ned, ikke kejtede og heller ikke fri i Væsen. De underholdt sig sagte med Johan om hvad de forskellige Blade skrev angaaende Rigsdagen.

Margrete havde knap set dem, førend hun følte sig ganske mistrøstig overfor sin egen Evne til at vinde eller blot træde i Forhold til disse Mænd. Der hvor hun stræbte hen, vilde de slet ikke. Saadan hjemme i Politik, historisk og juridisk, det var hun ikke, og da hun ingen Blottelser vilde give sig, turde hun derfor ikke indlade sig dybt med dem. Hun tænkte paa deres daglige Arbejde: de dyrkede Jorden; hun — hun vilde opføre et Slot!